N°. 16. A°. 1833.

MAANDAG DEN 25sten FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 18 *Februarij* 1833.

» De Gouvernements Secretaris maakt bij deze bekend, dat op heden, door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, na den Kolonialen Raad te hebben gehoord, is genomen, de navolgende Resolutie:

» Herlezen enz.:"

» Gezien artikels 5, 77 en 105 van het Reglement voor de Regtbank van Kleine Zaken."

» Heeft goedgevonden en verstaan:

» Als authentieke interpretatie der aangehaalde artikelen te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze."

1°. » Er zullen bij de Commissie uit het Geregtshof tot de Kleine Zaken, in geen geval practisijns als *zoodanig* worden geadmitteerd; maar wel gemagtigden of woordvoerders, voorzien van eene behoorlijke notariele procuratie, dewelke zal kunnen zijn generaal of speciaal, edoch met inachtneming der hierna volgende distinctien:

» Bijaldien echter een woordvoerder niet *voor* eene der partijen compareert, maar dezelve alleenlijk *vergezeld*, zal het niet noodig zijn eene procuratie over te leggen.

2°. » In alle civile zaken voor de Commissie uit het Geregtshof gebragt wordende, zonder onderscheid der som of van het onderwerp, waarover wordt gelitigeerd, zal het zoowel aan den eischer als aan den gedaagden vrijstaan, des verkiezende, door eenen gemagtigden of woordvoerder te compareren."

3°. » In alle policie-delicten, waarop geene hoogere boete dan *f* 200 is vastgesteld, of welke geene hoogere condemnatie dan *f* 200 zouden kunnen ten gevolge hebben, zal het aan den gedaagden vrijstaan, des verkiezende door eenen gemagtigden te compareren."

4°. » In alle policie-delicten, welke eene geldboete van meer dan *f* 200, zouden ten gevolgen kunnen hebben, zal het mede aan den gedaagden vrijstaan, zich door eenen gemagtigden te doen vertegenwoordigen, edoch zal desniettemin in zoodanige delicten, de Commissie uit het Geregtshof tot de Kleine Zaken de bevoegdheid hebben, om, daartoe termen vindende, den gedaagden in persoon vóór de Commissie te doen verschijnen, ten einde te antwoorden op zoodanige vragen, als hem, hetzij door de Commissie zelve, of wel van wege het Publiek Ministerie, zullen worden gedaan; zullende wanneer door eenen gedaagden aan de hier bedoelde aanzegging, om in persoon te compareren, niet mogt worden voldaan, bij verstek gevonnisd worden."

5°. » In alle andere delicten of misdrijven, de kennisneming waarover, aan de Commissie uit het Geregtshof is opgedragen, mitsdien in alle zoodanige voor de Commissie gebragt wordende misdrijven, welke eene andere straf dan geldboeten zouden kunnen ten gevolgen hebben, zal de gedaagde gehouden en verpligt zijn, in persoon te compareren, zullende het hem echter vrijstaan eenen woordvoerder met zich te brengen, om voor hem zijne verdediging voor te dragen, hetgeen evenwel niet zal wegnemen, de verpligting van den gedaagden, om op alle vragen, welke hem van wege het Publiek Ministerie of de Commissie gedaan worden, in persoon, en geenzins door zijnen woordvoerder, te antwoorden."

» De hier bedoelde woordvoerder, zal echter geen ander zijn mogen, dan een der practisijns, bij het Geregtshof geadmitteerd."

6°. » Het salaris bij art. 105 van het Reglement voor de Regtbanken van Kleine Zaken, toegekend aan personen, die als gemagtigden gebruikt worden, zal in allen geval komen voor rekening van dengenen, die zoodanigen gemagtigden in het werk stelt, zonder hetzelve aan zijne tegenpartij in rekening te mogen brengen."

7°. » Bovenstaande bepalingen zijn niet toepasselijk op de Slaven, als welke altijd in persoon zullen moeten compareren."

Strekkende deze aankondiging, om elk en een iegelijk wien zulks mogt aangaan, met den inhoud daarvan bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 20 *Februarij* 1833.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, van heden, n°. 185 | 179, is tot *Surnumerair Klerk* benoemd en aangesteld, NICOLAAS SIMON VAN MEERTEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BURGERLIJKE STAND.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 21 *Februarij* 1833.

Op heden zijn ten Gouvernements-Huize, in *ondertrouw* opgenomen:

ADRIANUS CATRIELS, *weduwenaar*, oud 43 jaren, geboren te *Leijden*, en ANTJE WIJTHOFF ZEEBERG, *jonge dochter*, oud 19 jaren, geboren te *Leer* in *Oostvriesland*; beiden woonachtig alhier.

In kennisse van mij,
De Eerste Commies ter Gouvernements Secretarij,
G. S. DE VEER.

MENGELINGEN.

IETS OVER NIEUW-HOLLAND.

Toen de *Engelschen* voor het eerst, in den jare 1788, in *Nieuw-Holland* aankwamen, om zich aldaar te vestigen, bragten elf schepen van verschillende grootte 1030 personen daarhenen. Sedert dien tijd is de volksmenigte zoodanig vermeerderd, dat in den jare 1802 de algemeene volkstelling 13,195 zielen opleverde.

In het eerste oogenblik van de stichting der kolonie was de volksmenigte natuurlijk in twee klassen verdeeld: de vrije menschen en de veroordeelden.

Tot de eerste klasse behoorden alle burgerlijke en krijgs-ambtenaren; deze waren de eerste eigenaars. De lieden van de tweede klasse werden tusschen de regering en de eigenaars verdeeld. Elk van deze laatsten kreeg eenige morgen lands, en tot elk zoodanig geleend stuk lands werden eenige veroordeelden als slaven toegevoegd, en men zag, bijkans ten zelfden tijde, de bosschen onder de bijl der timmerlieden omstorten, de aarde onder den ploeg der landlieden zich openen, en de huisselijke bedrijven zich in den schoot der hutten en huizen vestigen, welke in haast op dit lang woest gebleven strand waren opgeslagen.

Gezouten spijzen in overvloed, sterke dranken van elke soort, eene verbazende menigte van meel en peulvruchten waren op de vloot medegebragt; deze voorraad werd in de bewaarplaatsen der regering gelegd, en aan de verschillende eigenaars, aan derzelver huisgezinnen en slaven, bij gedeelten uitgereikt. Kleederen en akkergereedschappen werden aan de nieuwe aanbouwers om niet geleverd; en weldra was zoo veel land oorbaar gemaakt, dat men de eerste plantingen kon aanleggen. Alle zaden van moeskruiden uit *Europa*, en vele uit *Amerika*, *Afrika* en *Azië*, werden te gelijk gezaaid, en kwamen volmaakt goed voort. Hetzelfde geldt van onze ooftboomen, den perzik-, appel en kersenboom. De geurige aardbezië en andere beziën, welke in de al te groote warmte der heete luchtstreek niet voortkomen, groeiden voortreffelijk in deze gematigde landen; onze verschillende saladesoorten, onze kool, met één woord, alle onze *Europesche* groenten, teelden even goed voort. Het koren vervulde weldra al de hoop; uit den schoot der, voor het eerst beploegde, aarde schoot weldra een rijkelijke oogst van tarwe en rogge op; de *Turksche* tarwe groeide zeer goed, zelfs op de meest dorre gronden; en de aardappel werd, boven verwachting, reeds in het eerste jaar, inlandsch.

Van dien tijd had de regering minder te doen; gedurende een jaar hadden allen uit hare voorraadhuizen eene genoegzame hoeveelheid van levensmiddelen ontvangen; maar op het einde van dien tijd zeide zij tot de ingezetenen: » Uwe velden geven eene volle winst; ik heb u het noodige voorschot tot dit oogmerk gegeven; gij geniet reeds de vruchten uwes arbeids en mijner opofferingen. Voortaan zult gij maar een half gedeelte van levensmiddelen voor elken persoon van uw huisgezin ontvangen. Om uw leven en uwe rust te verzekeren, zal ik u deze ondersteuning nog achttien maanden lang geven; maar, verzuimt niets, verdubbelt uwe werkzaamheid en uwen ijver; want, wanneer die tijd voorbij is, wordt gij aan uwe eigene hulpmiddelen overgelaten; zorgt dus bij tijds daarvoor, dat gij voor u en uw huisgezin genoeg hebt!"

De dertig maanden verliepen; de ontginningen breidden zich om elke woning uit; vuur en ijzer hebben de oude bosschen geveld, welke de tijd tot nu toe ontzien had; het nederige gras verheft zich op de overblijfselen van het geweldig reusgeboomte; elk huisgezin heeft zijn onderhoud beveiligd; te dezen aanzien dus verlaat de regering hetzelve, maar zij geeft nog de kleederen, de akkergereedschappen en de verdere noodige werktuigen. Dit laatste

voorschot komt op rekening van het hoofd des huisgezins; maar, als een edelmoedig voorschieter, geeft hem de regering deze voorwerpen voor eenen geringen prijs, en in de toekomst eerst zal zij de betaling daarvoor eischen, echter zoodanig, dat de schuldenaar gemakkelijk daaraan kan voldoen. Aldus overlaadt de regering deze bewoners zeven jaren lang met hare gunst; zij verlangt daarvoor niets dan een goed gedrag en arbeid; maar in die zeven jaren hebben zich de voortbrengselen van den grond zoo veel te spoediger vermeerderd, daar de landen, op welke men zich gevestigd had, hunnen eersten en rijksten oogst gaven. Talrijke troepen van gewone en *Indiaansche* hoenders, ganzen en eenden krielen rondom elke hut en elke planting; de geit huppelt op de afhellende heuvels; de stier vervolgt de jonge koe op frissche weiden; rijke kudden van schapen, die van de schoonste rassen afstammen, leveren, door hunne wol, hun vleesch en vet, belangrijke voorwerpen van voedsel en handel op. Het paard heeft zijn edel ras reeds vermeerderd; als de getrouwe makker in den arbeid des menschen, heeft het dien arbeid verminderd, door denzelven te deelen: het paard ging voor den ploeg, en heeft de aarde opgeworpen; het paard heeft den oogst in de schuren gebragt, de handelwaren vervoerd, en uit de stad teruggebragt, wat men noodig had. Door de hulp van dit edel dier is de tijd verdubbeld; met minder arbeid en inspanning heeft men meerdere voortbrengselen verkregen, en deze zijn reeds voor den aanbouwer en zijn huisgezin meer dan toereikend. Nu treedt de regering op, en zegt: »De welvaart, die gij thans geniet, hebt gij aan mijne bescherming en opofferingen te danken. Tot op dezen dag heb ik u alles gegeven, den grond, de woning, de zaden, de werktuigen en de dieren, de kleeding en het voedsel; maar thans hebt gij reeds overvloed; een klein gedeelte daarvan moet tot mij terugkeeren, om allengskens aan de verpligtingen te voldoen, waarin gij getreden zijt."

Dan worden de rekeningen tusschen de regering en de privaat-personen, naar eene matige en te voren gekende verdeeling, beslissend bepaald; de schuld wordt in eenige afdeelingen gesplitst, waarvan elke op den bepaalden tijd moet afgedaan worden. Behalve deze eerste verpligtingen van diegenen, aan welken landerijen geleend zijn (*concessionarissen*), en welke eenigermate persoonlijk zijn, zijn er ook nog andere meer algemeene en gewigtige verpligtingen, welke het eigendomsregt der leeningen aankleven. Het is natuurlijk, dat van regtswege dit eigendomsregt aan de regering toebehoort. Heeft zij niet alle kosten der bezitneming gedragen? Heeft zij niet, op eigen gevaar, deze streken bemagtigd, en derzelver onafhankelijkheid door de magt der wapenen en door de voorwaarden der verdragen beveiligd? Deze grondstelling van een onbepaald eigendom des geheelen lands, en dus ook van de eerste vestigingen, welke onder hare bescherming op dezen grond gevormd zijn, volgt natuurlijk uit den aard der stichting zelve.

Wanneer nu de landen in volle opbrengst zijn, dat is, na zeven jaren, zegt de regering tot de concessionarissen: »De grondstukken, die gij bezit, heb ik u toevertrouwd; geen verdrag heeft mij het regt van eigendom ontnomen, en toen ik u dezelven inruimde, heb ik mij dit regt uitdrukkelijk voorbehouden; thans zijn uwe velden in goeden staat; ik geef mijn geheele regt aan u over, ik sta u en uwen nakomelingen borg daarvoor, op de eenige voorwaarde eener geringe jaarlijksche heffing, welke op elken morgen lands, door mij aan u afgestaan, gelegd wordt; eene heffing, welke gij mij zoo lang moet betalen, tot dat ik u, door een nieuw verdrag tusschen ons, daarvan zal ontslagen worden."

Ten zelfden tijde, waarin deze maatregelen met den eigenaar plaats hebben, is een nieuw bezwaar voor hem aanwezig: dit zijn de belastingen. Voor het eerst, sedert zijne komst in deze streken, hoort hij dit woord uitspreken; tot nu toe waren alle eigendommen van zulke afgiften vrij geweest. De regering had gewacht, om hare regten terug te eischen, tot dat de bewoner in welvaart was; en wat zij eischt, is in het eerst zoo weinig, dat de huisvader de nieuwe belasting niet telt; zij vermeerdert, wel is waar, met elk jaar, maar altijd onmerkbaar, tot dat zij eindelijk tot eene zekere som voor elken morgen lands geklommen is. Dan moeten de belastingen gevestigd blijven; zij zijn nog gering, en de voortbrengselen zijn zoodanig vermeerderd, de ruilhandel is zoo bespoedigd, dat de bewoners zich niet bezwaard gevoelen. De *Engelsche* regering is te regt van gedachte, dat zij voor eerlijke lieden, om hen tot de verhuizing naar het uiterst einde der aarde te bewegen, zeer vele voordeelen moet verzinnen, en zich tevens wel verzekerd kan houden, dat zij eens de vruchten harer verschotten met winst zal terugkrijgen.

Voor den arbeid en de volharding, echter, is een nadere prijs bepaald. Want, bij de nadering van het tijdstip, waarin de belastingen kunnen geëischt worden, worden er lieden door de regering belast, om den aanleg en de inrigtingen der bewoners te onderzoeken; alle toevertrouwde goederen worden zorgvuldig doorgezien; men onderzoekt zoo wel de plantingen, als het binnenste der huishoudingen, de velden, de tuinen, de boomgaarden en de kudden van elke soort. Als overal goede orde heerscht; als de toevertrouwde landen welbebouwd en in eenen goeden staat zijn; als de oogst goed verzorgd en de voortbrengselen aanzienlijk zijn; als vooral de kudden met een goed gevolg en met beleid zijn aangekweekt, — dan verklaart zich de regering nog als schuldenaresse jegens diegenen, welke deze landen bezitten; en, wel verre van nieuwe belastingen te eischen, leent zij nieuwe landen, schenkt nieuwe werktuigen en vee, vergunt nieuwe slaven, verlengt de vrijstelling van belastingen, en stelt hen voor meer of min langen tijd van alle belastingen vrij. Wanneer, daarentegen, de landbouw en de veefokkerij verwaarloosd zijn, dan worden de onbekwame en nalatige eigenaars door de regering gewaarschuwd, en wanneer, na herhaalde waarschuwingen, deze voorstellen zonder uitwerking blijven, dan worden de vergunningen, door een onherroepelijk vonnis, aan de eerste bezitters ontnomen en aan anderen gegeven, die bekwamer zijn, om ze voor hunzelven en voor de regering nuttig te maken.

Terwijl weldadige wetten op deze wijze de voordeelen der eigenaars beveiligen, doet zich dezelfde geest van wijsheid en regtvaardigheid ten aanzien der misdadigers kennen. Van dezen zijn eenige voor hunnen geheelen overigen leeftijd tot dwangarbeid veroordeeld, (deze zijn de minsten in getal;) anderen worden na een zeker aantal jaren weder vrij, maar mogen nooit de kolonie verlaten, of slechts na eenen bepaalden tusschentijd; weder andere kunnen, na herkregen vrijheid, naar goedvinden, blijven of gaan. Twee gepaste middelen zijn in werking gebragt, om deze zonderlinge menschensoort te beteugelen en te verbeteren; de vrees en de hoop. Aan den eenen kant, talrijke krijgsbenden, gedurig in de wapenen; galgen en kerkers op verschillende plaatsen; ijzers en boeijen, en eene werkzame Politie; verschrikkelijke kastijdingen voor de mindere misdrijven, en voor de grootere de dood; — aan den anderen kant, de hoop op vrijheid; de vermindering van den tijd der straf, of het geheele ontslag van dezelve; de verzekering, door een goed gedrag weldra vergiffenis te krijgen, dan ook vergunningen te erlangen en van andere veroordeelden bediend te worden, zich in vrede aan alle genietingen des huisselijken levens te kunnen overgeven, zelfs tot fortuin en aanzien te geraken, en eens naar *Europa* terug te keeren, om aldaar de vruchten van inspanning en vlijt te genieten; — dit was het dubbel uitzigt, hetwelk de *Engelsche* regering den ongelukkigen aanbood, welke zij naar die verre afgelegene streken verwees.

(*Het vervolg hierna*).

ADVERTISSEMENTEN.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

De Nd. Am. Brik *Cyclops*, Kapt. THOMAS TORREY, naar *Amsterdam*; lading: 427 vaten Suiker, 51 balen heele Koffij, en 94 dito schoone Katoen.

De Nd. Am. Brik *Planet*, Kapt. JOSEPH STOOVER, naar *New-Burry-Port*; lading 130 vaten Malassie.

In de *Nickerie*, de Nd. Am. Brik *Juniper*, Kapt. J. CROSBY, naar *Boston*; lading: 225 vaten Malassie.

De Nd. Am. Brik *Rebecca*, Kapt. JAMES BARR JR., naar *Salem*; lading: 173 vaten Malassie.

De Nd. Am. Brik *Fox*, Kapt. CHARLES SAUNDERS, naar *Glouchester*; lading: 228 vaten Malassie.

De Nd. Am. Schoener *Emeline*, naar *Demerary*: in Ballast.

TE BRAAMSPUNT AANGEKOMEN:

De Kustvaarder Sloep *Bucklebury*, Kapt. TELLY GREGORIJ; is den 2 Februarij van de *Nickerie* en den 12 van de *Coroni* gezeild; Passagier: WILLEM GOUVERNEURS. Is ontslagen van de *quar.*

De Am. Schoener Brik *Rapid*, Kapt. HENRIJ H. DAVISON, den 14 Januarij van *Glouchster* gezeild.

Een Zweedsche Schoener, van *St. Eustatius*, en *St. Martin*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.